

d'informar-me per en Josep Pasqual (a) Segàs, que fou durant molts anys el capdanser.

Vaig tenir-hi algunes xerrades i ell mateix em féu uns gràfics de les evolucions, els quals guardo en el meu arxiu com un document de primera mà, i també vaig acudir a en Jaume Vilà, que fou el representant de La Cobla La Principal de l'ESCALA, per si tenia la música de La Farandola. No hi havia música escrita, ja que els músics se la sabien de memòria, però en Jaume me féu una transcripció per a piano. És d'aquesta partitura que vaig fer fotocòpies per donar-ne a les orquestres i conjunts que venien i vénen a fer els balls de Carnestoltes.

L'Esbart funcionava dins el marc de les activitats pròpies del C.E.R. però econòmicament gaudíem d'una certa independència ja que de la majoria d'actuacions que fèiem fora de L'Escala ens provenien els ingressos amb els quals ens costejàrem el vestuari, material divers equip de so, etc. i al final del balanç anual un percentatge anava a la caixa central del C.E.R.

En el mes de febrer, quan s'esqueien els actes d'aniversari l'Esbart La Farandola organitzava alguna actuació. La més d'èxit que es féu va ser interpretada dalt l'escenari amb una escenificació de decorats adients als balls, els quals foren pintats per en Benjamí Bofarull.

Durant els deu anys d'existència l'Esbart tingué una trajectòria bastant activa i notable. Es feren un centenar d'actuacions, s'assajà i s'aprengueren uns quaranta ballets; els més representatius del ric i extens repertori del nostre folklore català: Dansa de Castellterçol, Ball del Ciri, l'Espolsada de Premià de Dalt, Ball de Gitanes del Vallès, Entrada de Ball de Caldes de Montbui, Ball del Gambeto de Riudaura, etc.

Hi hagueren actuacions a Mollet del Vallès, Blanes, Ripoll, Caldes de Malavella, Girona, Figueres, Sant Feliu de Guíxols, Lloret de Mar, Torroella de Montgrí, Portbou, Port de la Selva, Peralada, Flaçà, Bellcaire etc., una anada a Anglaterra i a Alemanya. Les que més estimàvem i per a les quals sempre reservàvem les estrenes dels nous balls que incorporàvem al repertori, eren les ballades de Festa Major a la nostra Plaça del Mercat, on teníem un públic entusiasta i incondicional que ens acollia amb un gran caliu i simpatia.

abril de 1994

JOSEP CLOS